

ZAFERE KADAR

GENÇ YOLDAŞ

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVİRİMİZ

Sayı: 74, Eylül 2013

Fiyatı: 1 TL KDV Dahil

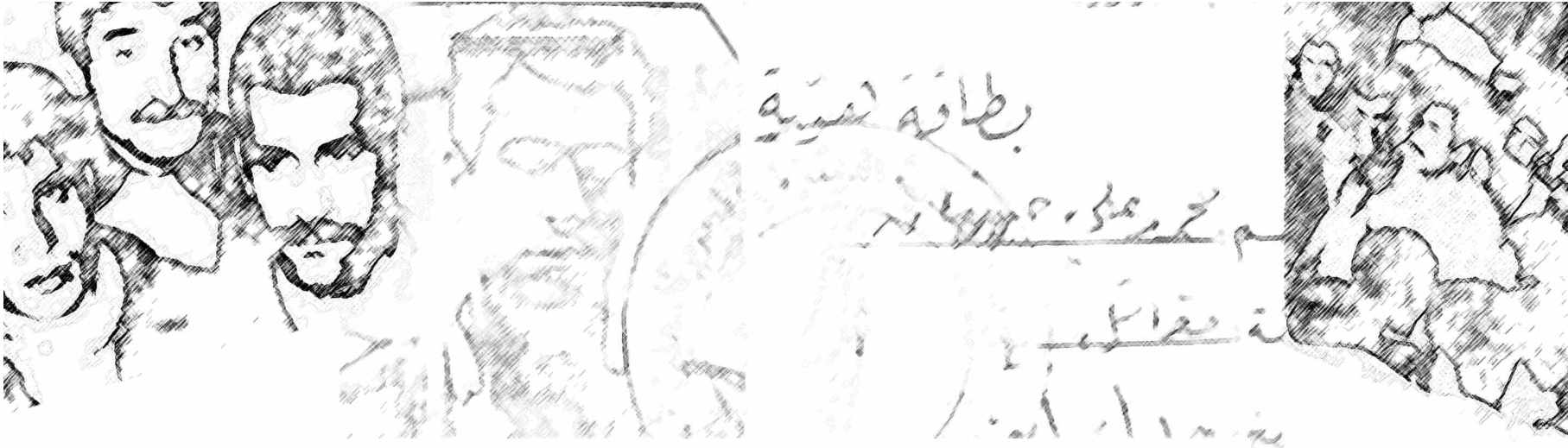
TÜM DÜNYA İŞÇİ VE EMEKÇİ HALKLARINA, GENÇLİĞİNE İLAN EDERİM Kİ;

İnsanlığın binlerce yıllık birikimlerini ve doğayı talan eden ve geleceğimizi karanlık bir sona doğru sürüklemeye çalışan emperyalizmin her türlü saldırılarına karşı;

- 1) Dolaylı ya da dolaysız hiçbir şekilde, emperyalizmin dünya işçi ve emekçi halklarına karşı yürüttüğü savaşın içinde yer almayacak, nerede olursa olsun savaş için yürütülen propagandanın bir parçası olmayacağım. Bu propagandayı yapan ve savaşı isteyen kendi hükümetim dahi olsa karşısında yer alacağım.**
- 2) Bütün dünya emekçilerinin, hiçbir ayırım gözetmeksizin birliğinden ve mücadelesinden yana tavır alacağım. Ayrımcı tüm düşünce ve politikaların karşısında yer alacak, dünya işçi ve emekçi halklarının evladı ve bir parçası olduğumu unutmayacağım.**
- 3) İnsanlığa ve onun geleceğine karşı olan her türlü düşünceyi, yozlaşmayı ve çürümeyi teşhir edecek ve bu düşüncelerin yaygınlaşmasının karşısında duracağım**
- 4) Dünya işçi ve emekçi halklarını uyuşturmayı, korkutmayı, sindirmeyi ve birbirlerine düşürmeyi amaçlayan her türlü gerici ve faşist düşünceye ve davranışa karşı yaşadığım her yerde mücadele edeceğim.**
- 5) Hiçbir emperyalist ya da kapitalist devlet emekçileri temsil etmediğinden ve emekçilere karşı kurulmuş sistemler olduğundan yola çıkarak, emperyalist savaşa katılan ya da destek veren tüm emperyalist ve kapitalist devletlerin karşısında olacağım**
- 6) Faşizmin ve gerici bütün sistemlerin askeri ya da ideolojik saldırılarına karşı durabilmek, doğruları yalanlardan ayırabilmek için, gelişmenin önünde duran hiçbir engeli tanımayacak, insanlığın gelişmesini engellemek için oluşturulmuş, emekçilerin politikalarını ve düşüncelerini suç sayan tüm faşist yasaların karşısında olacağım.**
- 7) Doğanın ve insanlığın birikimlerini temsil eden tarihi eserlerin ve halklara ait olan doğal kaynakların talan edilmesinin, insanlığın geleceğine yönelen saldırılar olduğundan hareketle, sorumsuzca ya da bencil çıkarlarla yağmalanmasının karşısında olacağım.**
- 8) Gençliğin gelişimini engelleyen, onu aptallaştırmaya çalışan her türlü eğitim sisteminin ve üniversitelerin kışlaya çevrilmesinin, iş sahalarının mezara çevrilmesinin karşısında yer alacak; her zaman gençliğin uluslararası birliği için mücadele edecek ve ondan yana tavır alacağım.**
- 9) Bugünü yaratan ve geleceği kuracak olan emekçilerin ve gençliğin ileriye atacakları her adımda onların yanında olacak, kapitalizmin insanlığın geleceği olmadığını, olamayacağını bilerek, umutsuzluğa ve yılgınlığa karşı mücadele edecek, edenlerin yanında olacağım.**
- 10) Nerede olursa olsun; hangi ulustan olursa olsun ya da ırktan ve renkten; insanlığın ileriye yürüyüşünde ölümsüzleşmiş tüm savaşçıları saygıyla anacak ve açtıkları onurlu yoldan yürüyeceğim. İnsanlığın ilerlemek için ödediği bedelleri unutmayacağım ve yaratılan güzellikleri, değerleri koruyacağım.**

**DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği
GEB/ Genç Emekçiler Birliği**

MERHABA GENÇ YOLDAŞLAR;

Yeni bir sayımızla sizinle birlikteyiz. Çok yoğun bir dönemi geride bıraktık. 31 Mayıs ayaklanmasından sonra üniversitelerin açılmasıyla herkes yeniden mücadelenin yükseleceğini düşünüyordu. Ama yanıldılar çünkü üniversiteler daha açılmadan mücadele yeniden yükseliş aşamasına geçti. AKP hükümeti doğaya saldırmaya devam ediyor. Kendi gerici programını uygulamak için her türlü hukuksuzluğu deniyor. ODTÜ'ye yapılan saldırı birçok yeri harekete geçirmiş durumda ve dineceğe de benzemiyor. Öğrenci gençlik sokakları ısıtmaya ve devrimi büyütmeğe devam ediyor.

Devrim bir çok yerden besleniyor. Suriye'de kimyasal saldırı iddiası ile emperyalist efendilerini ikna etmeye çalışan faşist devlet ve hükümeti emperyalist bir savaşı körüklüyor. Acıların ve gözyaşının sel olup akacağı bir savaş, timsah gözyaşlarını dökerek istiyor. Fakat emekçi kitleler ve gençlik ne savaş istiyor ne de faşizm için savaşmayı... Gerçi emperyalistler arasında oluşturulmaya çalışılan koalasyon, daha doğmadan dağıldı. Ama tüm bunlara rağmen bir savaş yaşanırsa bizler Suriye halkına kurşun sıkmayacağız...Emperyalist bir savaşın karşısında yer alacağız.

Genç Yoldaşlar

Dergimiz Genç Yoldaş uzun yıllardır gençliğe bilimsel sosyalizmi ve devrimci politikaları ulaştırmaya çalışıyor. Gençlik hareketi içerisinde mücadelenin büyümesi ve doğru bir anlayışla yürümesi için, devrimci mücadelenin ihtiyaç duyduğu kadroların gelişimi için 1992'den bu yana çıkıyor. Zaman zaman aksaklıklar yaşamamıza rağmen düzenli çıkmaya ve gençliğe ulaşmaya çalıştı. Ama bundan sonra gençlik mücadelesine daha fazla nüfuz edebilmek ve yeni dönemin ihtiyaçlarını karşılamak için bazı değişikliklere gidiyoruz. Dergimiz artık İnternet üzerinden yayımlanmaya ve bazı özel durumlar dışında; sürekli olarak Mücadele Birliği gazetesinin gençlik bölümü olarak yayınına devam edecektir. Özel durumlarda ise Mücadele Birliği gazetesinin bir eki olarak yine çıkartılacaktır. Bu durum okurlarımızı daha büyük bir tempoyla mücadeleye sevk etmelidir. Çünkü pratik mücadelenin ihtiyaçlarını karşılamak her devrimci gencin görevidir.

Mücadele Birliği gazetesinin gençlik bölümünde görüşmek dileğiyle...

ÖRGÜTLENMENİN ÖNEMİ

Umut Güneş

31 Mayıs Ayaklanması milyonlarca insanı harekete geçirdi. Hem de o kadar çeşitli alanlarda ilgili ve o kadar farklılığı içeren bir kitleyi harekete geçirdi ki, devrimci mücadeleye umutsuzca bakanlar bu tablo karşısında şaşkına döndüler. Çünkü devrimin toplumsal tabanının bu kadar geniş ve genç olduğuna inanmıyorlardı.

Ama pek çok şeyde ezberleri bozan 31 Mayıs Ayaklanması, bizlere devrimin örgütlenmesi gereken ve örgütlenebileceği, bunun için gereken kadroların kitlelerin içinde olduğunu güzel bir pratikle gösterdi. Sokak çatışmaları döneminde; Taksim'in ele geçirildiği ve kontrol edildiği süre içerisinde buna hepimiz tanık olduk.

Bu saatten sonra devrimi örgütlemeyi önüne koyan bir hareket ve kadroları bu gerçeğin üstünden atlayarak geçerse affedilemez bir hata yapmış olur. Zira yıllardır burjuvazinin örgütlenme ağı içinde apolitikleştirilmiş kitleler; politikayı duymak istemeyen kitleler; hatta bizlerin dışladığı kitleler o günlerde ve bugün hala çok önemli işler yapmaktalar. Bu potansiyel yeni toplumu kuracak olan ve hala hareketsiz bekleyen "tarafsız" kitleyi tarafımıza çekebilecek kabiliyette ve esnekliktedir. Yeter ki bizler onları kavrayalım ve kendimizi doğru organize edebilelim!

"Örgüt"lenme nedir? Son dönem gençliğin çok izlediği bir film var. "3 Idiots" yani "3 Aptal". Film Hindistan'da bir mühendislik üniversitesinde geçiyor ve ezberci eğitimi eleştiriyor. Filmin bir bölümünde üniversite hocası öğrencilerine "makinenin" tanımını soruyor. Ne kadar zor bir soru? Çünkü kitapta yazanı aynen ifade etmeleri gerekiyor. 3 Aptal'dan bir tanesi çıkıyor ve şöyle cevap veriyor "insanların yaşamlarını kolay-

...ama örgütlenmek biraraya gelen kitleleri ortak bir amaç doğrultusunda harekete geçirir. Birbirine duyulan güvenin ortaya çıkarmış olduğu kuralları vardır. Disiplini vardır. Eylem saati geldiğinde polisin yanında ya da uzağında da olsan işaret verildiğinde slogana, alkışa katılırsın. Barikatın ardında durursun ve onu korursun. Mücadelenin ileryen aşamasında düşmanın kendi içinde nasıl disiplinli ve organize olduğunu farkeder, onun kadar düzenli ve disiplinli olduğunda kazanabileceğini anlarsın. İstiklal caddesindeki çatışmalar sırasında bir duvar yazısı buna işaret ediyordu; "Panik olma Organize Ol". İşte bu örgütlenmenin çağrısıdır. Çünkü örgütlenmek demek organize olmak demektir.

laştıran her şey bir makinedir. Telefon, televizyon hatta fermuar" Bu cevap karşısında afallayan hoca, kitaptaki tanımı istiyor ve bu aptal öğrenciyi sınıftan kovuyor...

31 Mayıs ayaklanmasına katılan geniş kitleler içerisinde, hatta sosyalist hareketin bir bölümünde "örgütlenme fobisi" oluşmaya başladı. Burjuvazinin medya devleri birleşerek "marjinal" gruplardan uzak durulması gerektiğini işlediler; "işte örgüt bayrağı" nidalarıyla kitleler arasında dolaştılar. Sonuçta belli bir kesimde -ki sınıf kökeni daha çok orta katmanlar olan bir kitlede- bunu başardılar.

Aslında sokak çatışmalarının en sert geçtiği dönemlerde göremediğimiz bu durum, durağan ve nispeten yavaş geçen dönemlerde kendisini daha fazla gösterebiliyor. Bunda reformist hareketin etkisini de söylemek gerek. Ama tüm bu propagandaların arasında, kendisini örgütsüzüz diye tanımlayan kitle, devrimci hareketin kadroları, sempatizanlarıyla birlikte koca bir örgütlülük yaratmadı mı? Bu öyle bir örgütlülüktü ki, birbirlerini tanımayan ama büyük bir güven içinde hareket edebilen ve interneten, twitterdan haberleşerek toplanan; ya da her zaman çatıştığı sokağı dolduran binlerle oradan oraya hareket edip, arkasını kollaması gerektiğini söyleyen ve çatışmaları birlikte sürdüren, milyonları içine alan bir örgütlenme. Kuşkusuz bu oluşumun içinde örgütlü güçler var ve etkili ama bu milyonların ortaya çıkardığı ve adı ayaklanan kitleler ya da moda deyimle "çapulcular" olarak bilinen koca bir örgütlenme...

Kitleler güven duyacakları yerler arıyor ve bulduğunda ise ondan kopamıyor. İşte kitlelerin bu "tehlikeli" gidişatını önlemek ve onları kendi burjuva toplumunun bir parçası olarak tutmak isteyen burjuvazi; örgütsüzlüğü öven ve örgütlenmeyi yeren ifadeleriyle;

An geldiğinde kitleler politik hedeflerini net olarak duymak isterler, kitlelerin devrimci ruhu ve savaşkanlığı için bunlar önemlidir. Doğru politik yönlendirme ve kitleler içinde kitleler ile birlikte oluşturulacak esnek örgütlenmeler, işte bize başarıyı getirecek yol budur. Ve dahası en geniş kitleleri örgütlemek istiyorsak iktidarı almalıyız. Bu ise yalnızca politik olgunluğa, esnekliğe ve cürete sahip genç kadrolarla mümkündür

buna eşlik eden reformistlerin de çabasıyla kitlelerin bir bölümünde böyle bir etkiyi oluşturmayı başardılar. Bu etkinin geniş kitleler içinde yayılmasını önlemek bizlerin görevidir. Her zaman için böyle bir kitlenin varlığından bahsedilebilir ama bir ayaklanma anında ögütsüz- lüğün propagandasını yapmak devrime karşı işlenmiş bir suçtur.

Yukardaki sorumuzun cevabına gelirsek; örgütlenmek bir araya gelmek demektir. Bir şey için bir araya gelmek. Akşamki eylemi örgütlemek, barikatı kurmak için ya da korumak için sabahlamak; kazanılan bir başarının küçük de olsa herkese ulaşsın diye internet başında uykusuz kalmak örgütlenmek demektir. Yeter ki ne yapılacağı bilinsin, kitleler onu onca yaratıcılıkla ortaya koyarlar. Bu yüzden örgütlenmenin kesinkes gelişmesi ve güçlenmesi için çalışmalıyız!

Peki insanlar “bireysel” olarak birşeyler yapmak isteyemez mi? Ve böyle kalmak. Tabi ki isteyebilirler ama örgütlenmek, bir araya gelen kitleleri ortak bir amaç doğrultusunda harekete geçirir. Birbirine duyulan güvenin ortaya çıkarılmış olduğu kuralları vardır. Disiplini vardır. Eylem saati geldiğinde polisin yanında ya da uzağında da olsan işaret verildiğinde slogana, alkışa katılırsın. Barikatın ardında durursun ve onu korrursun.

Mücadelenin ilerleyen aşamasında düşmanın kendi içinde nasıl disiplinli ve organize olduğunu farkeder, onun kadar

düzenli ve disiplinli olduğunda kazanabileceğini anlarsın. İstiklal caddesindeki çatışmalar sırasında bir duvar yazısı buna işaret ediyordu; “Panik Olma Organize Ol”. İşte bu örgütlenin çağrısıdır. Çünkü örgütlenmek demek organize olmak demektir. Organize olmak yani örgütlenmek ama ne için?

Bu artık bilinçli bir örgütlenme aşamasıdır. Geniş kitleler bunu sloganlarla, öne sürdüğü taleplerle ortaya koyarlar. Daha sıkı örgütlenmeler ise programlarıyla, tüzüğü ile... Ama herşey karşımızdaki düşmanı yenmek ve hedeflerimize ulaşmak içindir. İşte tüm bunlardan dolayı örgütlenmek eski toplumu yıkmak yeni toplumu kurmak demektir. Devrim demektir... Mücadele içerisinde kitleler örgütlenmek gerçeğini böyle kavrarlar ve hayata geçirirler. İşte biz bu gerçeği görerek onlara örgütlenme çağrımızı götürmeliyiz.

Kitleleri örgütlemek burjuvazi ile emekçi kitleler arasında süren mücadele üç kulvarda sürer ve bunlardan biri de ideolojik mücadeledir. Bu mücadele esasında tarafsız diye görülen en geniş kesimi etkisi altına alma ve kendi savunduğun görüşler doğrultusunda harekete geçirmek için verilen mücadeledir. Bu nedenle sosyalizmin önderleri orta yol yoktur derler. Tarafsızım diyen, egemenlerin yanında olduğunu ifade eder.

Kitleleri örgütlemek istiyorsak onlara doğru politik görüşleri götürmeli ve devrimin kaçınılmazlığını, zorunluluğunu anlatmak zorundayız. Çünkü devrimin başarısı için “tarafsız” diye tabir edilen kitleyi yanına çekmek son derece önemlidir. An geldiğinde kitleler politik hedeflerini net olarak duymak isterler, kitlelerin devrimci ruhu ve savaşkanlığı için bunlar önemlidir. Doğru politik yönlendirme ve kitleler içinde kitleler ile birlikte oluşturulacak esnek örgütlenmeler, işte bize başarıyı getirecek yol budur.

Ve dahası en geniş kitleleri örgütlemek istiyorsak iktidarı almalıyız. Bu ise yalnızca politik olgunluğa, esnekliğe ve cürete sahip genç kadrolarla mümkündür.

“BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN!”

DÖB (Devrimci Öğrenci Birliği) olarak, Abbasağa Forumu'na katılan Danimarka Sosyalist Gençlik Cephesi ile yaptığımız röportajı yayımlıyoruz.

Biz, Danimarka Sosyalist Gençlik Cephesindeniz (SGC). Bizim 1500 üyemiz var (Danimarka'da yaklaşık 5 milyon insan yaşıyor).

Biz 2001 yılında kurulduk ve geniş bir anti-kapitalist gençlik hareketi örgütledik. Biz; devrimci, sosyalist, anti-kapitalist, feminist bir örgütüz.

DÖB: Türkiye'deki toplumsal hareket hakkında ne düşünüyorsunuz?

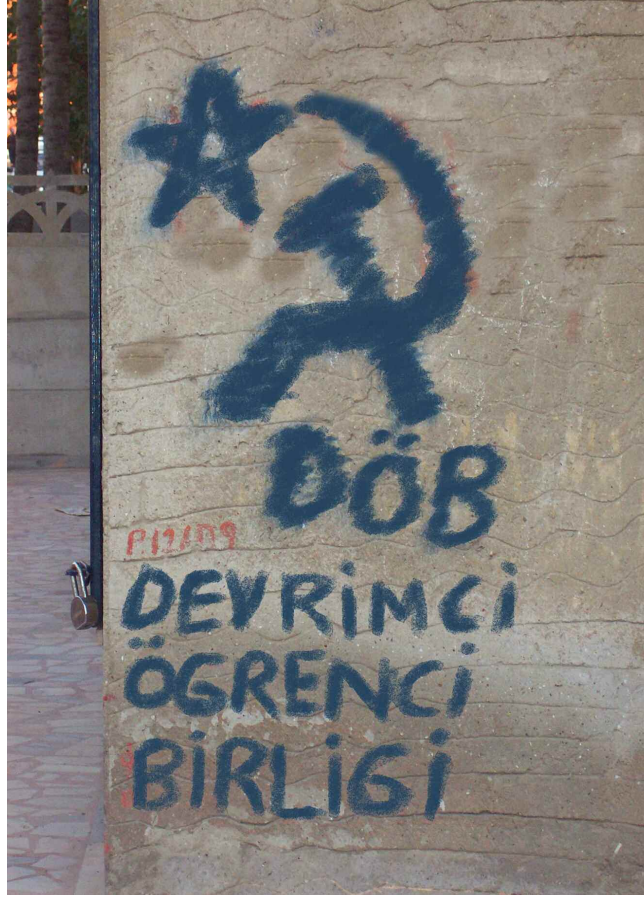
SGC: Çok ilginç, çünkü Türkiye'deki insanların birçoğu hükümete ve belki de kapitalist sisteme karşı başkaldırdı. Ve yıllardır halkın üzerinde süren baskı iktidarın daha geniş çerçevede eleştirisine dönüşebilir. Ve anladığım kadarıyla bu zaten bir çok şekilde bu hali almış durumda. Bu çok kritik hareketin çok iyi ve umutlu bir başlangıcı gibi görünüyor. Umarım sürecektir ve hatta daha da büyüyecektir. Ve bu hareket bazı değişim talepleri sunabilir. Ve böylece, başarılı olmak için daha ileri gitmeyi zorlayabilir.

DÖB: Avrupa Gençliği'nin bu sürece ilişkin değerlendirmesi ve tepkisi neydi?

SGC: Bütün Avrupa'nın değerlendirmesini ve tepkisini bilmiyorum. Fakat şundan eminim ki, Avrupa'nın her yerindeki solkanat sizin protestolarınızı ve Türkiye'de şu anda olup biteni takip ediyor. Çoğunluk izliyor ve gözlemde bulunuyor.

DÖB: Abbasağa Forumu'nda gençliğin uluslararası dayanışması ve birliğinden bahsetmiştiniz. Bu dayanışma ve birliği kurmak ve güçlendirmek için ne yapmak gerekir?

SGC: Bu ülkelerde gerçekten ne olduğunu anlamak için iletişim ve deneyimlerin paylaşılması gerektiğini düşünüyorum. Politik meseleleri tartışmak için belki web üzerinden bir forum düzenlenebilir. Ve tabii birbirimizle ilişkiyi sürekli tutmak gerekir. Ve sonrasında gelecekte bir eylem planı ya da birlikte konferanslar düzenlenebilir. Elbette bunların bazılarını doğrudan yapmak zordur. Fakat bir kaç düşünce öne sürülebilir. İstanbul ziyaretinden sonra, bizden dört kişi bir röportaj yaptı ve iki makale yayınladı (bir tanesi politik duruma ilişkindi). Biz Danimarka'daki yerel grupların bazılarını ilişkin bir tanıtım sunumu yapmak istiyoruz.

Böylece, İstanbul'da edindiğimiz kimi bilgileri ve deneyimleri bizim örgütümüzün geri kalanıyla paylaşıyoruz.

DÖB: Türkiye ve Kürdistan'daki zindanlarda yüzlerce genç var. Ve bu rakamlar 31 Mayıs Ayaklanmasından sonra yükseldi. Onlara ne söylemek istersiniz?

SGC: Sizinle dayanışma içerisindeyiz. Ve tüm politik tutsakların serbest bırakılmasını istiyoruz. Hepinizin karşılaştığı polis saldırganlığını kınıyoruz. Sizin demokrasi ve daha eşit, daha adil bir toplum için verdiğiniz mücadele çok önemli ve dünyanın her yerinde bizler de onun için mücadele ediyoruz. Her zaman yöntemlerimiz aynı olmayabilir ama biz de baskılara, polis vahşetine, kemer sıkma politikalarına, özelleştirmeye ve polis saldırganlığına karşı mücadele ediyoruz. Yalnız değilsiniz. Hem dayanışmak

amacıyla hem de polis saldırganlığına karşı başkentimiz Kopenhag'da 23 Haziran'da bir protesto yürüyüşü yaptık. Burada polis saldırganlığını protesto ettik; konuşma ve bir araya gelme özgürlüğünü savunduk, Türk hükümetine biber gazı kullanımına ve polis saldırganlığına son vermesi ve bunun yerine diyalog yolunu kullanması çağrısı yaptık.

DÖB: Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

SGC: Mücadelenizi, protestolarınızı ve eleştirilerinizi sürdürün. Başka bir dünya mümkün!

GEZİ PARKI VE TRIBÜNLER

Gezi direnişi esnasında gerek İstanbul'da, gerek İzmir'de, gerek Ankara'da tribünlerini sokaklara taşıyanlar vardı. Sokaklarda polise yazılan besteler okunuyordu. Taraftarlar her deplasman yolunda, her maç girişinde karşılarına çıkan baskı mekanizmasına karşı ayaklanmıştı. Ve bu ayaklanmayı taraftar gruplarına karşı yapmıştı bir çoğu. Görüldüğü gibi çArşı dışında ki İstanbul taraftar gruplarının direniş esnasındaki yandaş tavırlarını hepimiz gördük. Şimdi direniş öncesine ve sonrasına bir bakalım.

Gezi direnişi öncesinde tribünlerde ki endüstriyel futbol karşıtı gruplar dışında tribünlerin genel yapısı maalesef ırkçı, şoven ve şiddet eğilimli insanlardan oluşuyordu. Buna en somut ve güncel örnek; İstanbul'da Bursa spor taraftarlarının kadınlara saldırmasını verebiliriz. Tek örneğin bu olmadığı Türkiye'de tribünler genelde milliyetçi ve ırkçı bir tavrın yansıması olarak görülmüştür.

Bu yansımanın dışında örnek vermek gerekirse, kolluk kuvvetleriyle sürekli mücadele etmek zorunda kalan taraftarlar bu mücadeleyi gerek stadyumlarda gerek sokakta yükseltmiştir. Bu ülkede, polis taraftarların deplasman otobüslerini taşlamış, en ufak bir olumsuzlukta tribünlere saldırmış, çocukların kadınların yaşlıların olduğu tribünlere biber gazıyla saldırmıştır. Kolluk kuvvetleriyle mücadelenin içinde olan taraftarlar Gezi direnişinde de polis şiddetine karşı örgütlü bir biçimde so-kağa çıkmışlardır. İstanbul'da renk fark etmeksizin kol kola girip direnmiş, İzmir'de körfezin düşman kardeşleri polisin gazına, jopuna karşı birbirine sarılmış ve AKP diktatörlüğüne karşı ortak bir mücadeleye girişmişlerdir.

AKP iktidarı baskı alanlarını daha da genişleterek her türlü protesto ihtimalini ortadan kaldırmaya çalışıyor. Bundan biz taraftarlarda nasibi-

mizi aldık. Önce pankart ve davul yasakları sonra tezahürat yasakları... Ancak düşünemedikleri Bir şey var. Taraftar mücadelesini her koşulda sürdürecektir. Bizim pankartlarımız hep yasaktı. Zaten işlerine geleni, keyfi uygulamalarla statlara sokan görevliler pankartlarımızı yasaklıyordu. Ancak baskı ne kadar artarsa mücadele de o kadar yükselecektir. Alternatifler artacak taraftar mücadelesi çeşitlenecektir.

Biz taraftarlar farkındayız ki onlar onlar katiller ve cinayetlerini övünerek anlatıyorlar. Biz katillere boyun eğmeyeceğiz. Gezi direnişinden önce toplumsal muhalefet olarak tribünlerde bazı taraftar grupları mücadele ederken, bu süreçten sonra top yekün bir mücadele içine gireceğiz.. Mücadele de ezilen olarak taraftara değindik. Biraz da diğer tarafa değinelim. Kim bu diğer taraf?

Diğer taraf mücadeleyi sekteye uğratmaya çalışan taraftar grupları, direnişçilere saldıran sivil AkP milisleri... Bu iki gruptan birincisi kitlelere yön veren binlerce üyesi bulunan kurumlar, her alanda iktidar yandaşlığı yapıp taraftarları mücadeleden çekmeye pasifleştirmeye çalışmaktadır. Diğer grup ise çok daha çirkin hareketleri olan başta İstanbul Kasımpaşa spor taraftarları olmak üzere direnişçilere kesici aletlerle saldıran taraftarlar..

Bizim bu süreçte yapmamız gereken ise GEZİ DİRENİŞİ ile başlayan mücadeleyi stadyumlarda, tribünlerde AKP diktatörlüğüne, yandaşlarına ve sivil milislerine karşı yürütmektir. Biz

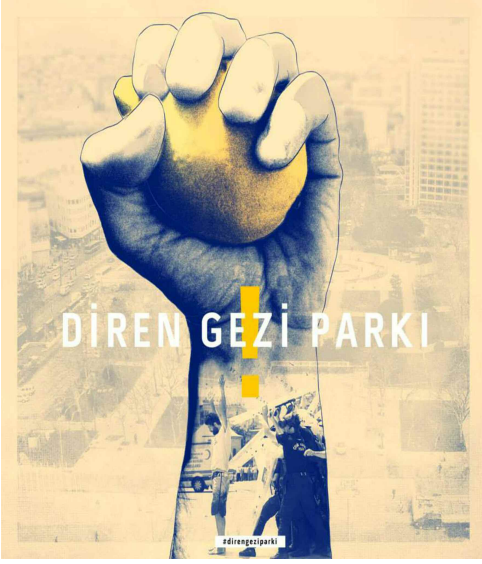
her türlü baskıya, ayrımcılığa, faşizmin her türlü yüzüne karşı sesini yükselten taraftarlarız, o yüzden Türkiye'nin bütün stadyumlarından haykıracağız. "Her Yer Taksim Her Yer Direniş"

**YA BASTA!
VİVA GÖZTEPE!
VİVA GÖZTEPE
TARAFTARLARI**

*Bu Yazı El Chapulo'nun 1. Sayısından Alınmıştır

“bir ağaç öldü bir millet uyandı...”

Brezilya'dan gelen basın emekçileri ile Taksim'de ayaklanmanın ilk günlerinde GEB'li bir işçi ile yapılan bu röportajı öneminden dolayı yayımlıyoruz...

TV3 Muhabiri Vallemore: Biz Brezilya'dan geliyoruz. TV3 kanalından, sizinle röportaj yapabilir miyiz?

GEB'li İşçi: Tabi ki.

TV3 Muhabiri Vallemore: Buradaki kalabalık protesto, sadece Gezi Parkı için mi?

GEB'li İşçi: Elbette ki hayır. Buradaki insanlar başbakanın demagojisinden, yalanlarından, emperyalistler ile işbirliğinden bıkmış durumdadır ve onlar şimdi devrim istiyorlar, onlar sosyalizm istiyorlar. Bakın görüyor musunuz şurayı, orada 'devrim başladı' yazıyor.

TV3 Muhabiri Vallemore: Erdoğan'ın planları hakkında ne düşünüyorsunuz?

GEB'li İşçi: Erdoğan'ın planları çok da umurumuzda değil, biz istediğimiz şeyi biliyoruz. Devrim istiyoruz, sosyalizm istiyoruz. Bunların oy ile kazanılamayacağını, ancak halk devrimiyle mümkün olduğunu tarihsel ve bilimsel sosyalizm bize göstermiştir.

TV3 Muhabiri Vallemore: Burada insanlar her yerde protesto ediyor, Erdoğan şu anda yurt dışında, bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

GEB'li İşçi: Belki ülkede olup bitenleri merak ettiği için gitmiş olabilir, görüyorsunuz burada yerel basın yok. Yerel basın araçları imha edilmiş durumda, çünkü direnişin ilk gününden beri hükümet ve sermaye yanlısı yalan ve çarpıtılarak haber ya-

pıldı ve polisin uyguladığı hukuksuz ve insanlık dışı muameleleri görmezden geldiler. Çoğu haber bile yapılmadı, çünkü haberi çarpıtacak bir şey bile bulamazken, başbakanın demagojik açıklamalarını canlı izlettiriyor bütün kanallar. Öte yandan Taksim Gezi parkı için, milyonlarca insan polise direnirken, kan ve canları pahasına yurt dışındaki bir çok kanal, bunu canlı yayında son dakika haberleri ile verirken, bizim ülkemizde burjuva basın yemek, evlilik ve magazin haberleri veriyordu. Taksim meydanı günde 5 milyondan fazla insanın geçtiği bir meydan. Bu insanlar her gün polisin şiddeti ve kimyasal gazlarına maruz kalıyorlar, hukuk tanımaz bir şekilde akşam eve gittikle-

rinde ise hiç alakası olmayan yalan yanlış tutum sergileyen burjuva basın ile karşılaşılıyorlar ve bunun bir hak-

sızlık olduğunu bir kere hissediyorlar. Bir daha onları kimse buradan döndüremez.

TV3 Muhabiri Vallemore: Sizlerin bundan sonraki talepleri nelerdir?

GEB'li İşçi: Az önce bir slogan atıldı “Hükümet İstifa, iktidar Halka” hepimiz bunu istiyoruz.

TV3 Muhabiri Vallemore: Sadece bu Gezi parkı için mi hükümetin istifa etmesini istiyorsunuz?

GEB'li İşçi: Buna, bugün ölümünün 50. yıl dönümünde dünyaya mal olmuş bir şairin, Nazım Hikmet'in sözü ile yanıt vereyim. Şair diyor ki “bir ağaç öldü bir millet uyandı” Türkiye’de milli gelirin %50’sini %3’lük bir kısım paylaşırken, geri kalan %50’sini ise %97’lik kısım karnını doyurmaya çalışıyor. Ayrıca yurt dışı politikası tam bir felaket. Erdoğan kendisi, ben

ABD'nin BOP eşbaşkanıym dedi. Ortadoğu'da akan her damla kanın sorumlusu AKP ve Erdoğan'dır. Suriye politikasına gelecek olursak, Suriyeli muhalifleri ülkemize alıp CIA ve MİT, bunlara silah ve savaş eğitimleri vermiştir ve bunun sonucu olarak Hatay Reyhan'lı da gerçekleştirdikleri bomba eylemi sonucunda 51 insanımızı kaybettik ve yine o zaman medyaya yayın yasağı getirdiler ve adına ileri demok-rasi dediler!

TV3 Muhabiri Vallemore: Buradaki herkes devrim ve sosyalizm mi istiyor?

GEB'li İşçi: Hepsi hükümetin istifa etmesini istiyor, ancak ne kadarı sosyalizm ve devrim için cesaret eder bilemem ama, bu halk bir kere uyandı!

TV3 Muhabiri Vallemore: Peki son olarak eklemek istediğin bir şey var mı?

GEB'li İşçi: Var. Kendinize çok iyi bakın. Biz sizi çok seviyoruz. Bu insanlar için, doğa için başka bir ülkeden kalkıp gelmişsiniz, belki de mesafeler belirlemez, insanların yakınlık derecesiniz, insanlık derecesini! Bizleri yalnız bırakmadığınız için size teşekkür ediyoruz ve ezilen tüm dünya halklarına selam olsun, ölümsüzleşen devrim savaşçılarımıza da sözümüz devrim olacak!

TV3 Muhabiri Vallemore: Biz size çok teşekkür ediyoruz bizimle röportaj yaptığınız için, gönlümüz sizinle. Bol şanslar, umarım siz kazanırsınız!

GEZİ'DEN ODTÜ'YE

Her bir yandan insanlar okulların, özellikle üniversitelerin açılmasını beklerken Eylül ayından bekleneni Ankara halkı boş çıkarmadı. Eylül ayı ODTÜ ve Yüzüncü Yıl mahallesinden geçecek yol inşaatı ve Tuzluçayır'da temelleri atılmaya çalışılan Cami- Cemevi Projesiyle başladı.

ODTÜ, Yüzüncü Yıl ve Ardından Tuzluçayır

İlk başlangıç ODTÜ'nün oldu. Ayaklanma sonrasında başlayan forumların 100.yıl ayağı olan İzcî Parkı Forumu da önceleri diğer forumlar gibi başlamıştı. Ancak İzcî Parkında insanlar her akşam toplanmaya devam ederken, her akşam arkalarındaki viyadük inşaatı son sürat yükselmeye devam ediyordu. Yaklaşık iki ayın sonunda viyadük ayaklarından iki tanesi bittiğinde, o zamana kadar takip edilen hukuksal işlemlerin artık çok da işe yaramadığını gören 100.yıl ve Çiğdem halkı evlerinin önünden geçirilmeye çalışılan 8 şeritli bu otoyola engel olmak için Ağustos ayının sonlarına doğru şantiye alanıyla ODTÜ'nün 100.Yıl çıkışındaki A4 kapısının arasına çadırlarını kurdular ve orasını yeni direniş alanı ilan ettiler. Ancak daha çadırların kurulmasının üstünden iki saat geçmemişken 6 otobüs çevik kuvvet aracı ve bir TOMA ile polis çadırları direniş alanından kaldırtmak için geldi. Çadırları kaldırmak bizim tek derdimizdir diyen polisler halk çadırları kaldıracak ama buradan gitmiyoruz cevabını verdiler.

Niyetlerinin sadece çadır olmadığını göstermeleri çok uzun sürmedi. Yüzüncü Yıl, Çiğdem halkı ve ODTÜ öğrencileri 13 gün boyunca yolun geçeceği alanda sabahladılar. Geceli gündüzlü orada kalan halka daha fazla katlanamayan Ankara Büyükşehir Belediyesi ve onun sadık kulları Çevik Kuvvet ekipleri 6 Eylül sabaha karşı direniş alanını bastılar ve 14 arkadaşımızı gözaltına aldılar. O gün boyunca yakıp yıktıkları ve ardından çok büyük güvenlik önlemleri aldıkları alanın önünde halk bekleyişini sürdürdü. Bir yandan ağaçları sökmeye çalışan iş makineleri her çalıştığımda polisle halk arasında arabedeler yaşanırken polis ara sıra gaz sıkıktan kendini alamadı. Akşama doğru gözaltına alınanların da serbest bırakılmasıyla ve o gün boyunca mahalledeki Migros önüne yapılan çağrılarla iş makinelerinin ve TOMA'ların olduğu yere Ankara'nın her yerinden insanlar gelmeye başlamışlardı. Söktükleri ağaçların yerine sembolik olarak getirilen bitkinin halk tarafından dikilmek istenmesiyle birlikte polis şantiye alanını korumak adına halka biber gazlarıyla saldırdı.

Mahallemizden ve ODTÜ arazisinden geçecek otobanı neden istemiyoruz?

Melih Gökçek bir kördüğüm haline getirdiği Ankara trafiğine çözüm olarak mahallemizden geçmesi planlanan bir otoban öneriyor. Bu otoban mahallemiz ve ODTÜ için ne anlama gelecek?

1. Birinci derece doğal sit alanı olan ODTÜ ormanında binlerce ağaç kesilecek.
2. 100. Yıl ve Çiğdem mahalleleri ikiye bölünecek.
3. Sakin ve huzurlu mahallemiz günde 40 bin aracın geçeceği otoban nedeniyle egzoz dumanı ve gürültüye boğulacak.
4. Oluşacak rant sonucu güzide mahallemiz yeşilin olmadığı ve dev bloklarla kaplı bir bölgeye dönüşecek. Yani mahallemiz Çukurambarlaşacak. Kira artışı nedeniyle mahalledeki kiracılar sürgüne gidecek.
5. İşçi Blokları Mahallesi kentsel dönüşüm bölgesi ilan edilecek. Ancak bu durum daire sahiplerine yaramayacak. Daire sahipleri borçlandırılarak mağdur edilecek.
6. Ankara'nın akciğeri olan ODTÜ ormanının yeni yollarla bölünüp yok edilmesinin öni açılacak.
7. Dahası bu yol Ankara'nın trafik sorununu da çözmeyecek.

Peki neden çözmeyecek?

1. Büyük kentlerin trafiği ancak toplu taşımanın geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasıyla çözülebilir. Özellikle ana arterlere metro yapılması ve bu metro sisteminin otobüs ve diğer toplu taşıma araçlarıyla entegre edilmesi gerekmektedir. Ancak Gökçek 1997'den beri bir metre dahi metro yapmayı, mantıksız alt-üst geçitlerle otomobil kullanımını özendirmiştir. Sorunun kaynağı buradadır.
2. Toplu taşıma geliştirilmediği gibi plansız şehircilik uygulamalarının bir parçası olarak bütün ana arterlere AVM yapılmasıyla trafik sorunu daha da büyümüştür. Bu nedenle çözüm yeni yol açmak değil planlı şehirciliktir.

(yolun krokisi sayfamın arkasındadır) **100. YIL İNSİYATİFİ**

ODTÜ'nün A4 çıkışına barikat kuran halk gece boyunca aralıksız çatıştı. Bütün gece bir yandan çatışmalar sürerken, diğer yandan da kepeçler çalışmaya devam etti.

Ertesi gün, 7 Eylül Cumartesi saat 17.00'de tekrar toplanan insanlar "Kahrolsun Bağzı Yollar" ve "Gökçek Elini Mahallemizden, ODTÜ'den Çek" pankartlarıyla yürüyüşe başladılar. Yürüyüş "Otoyol Yapma Boşuna Yıkacağız Başına", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Hepimiz Ali'yiz Öldürmekle Bitmeyiz", "Katil Polis Mahallemizden Defol" sloganlarıyla devam ederken sürekli mahalle halkı insanların arasına katılmasıyla kalabalık çoğaldı ve en sonunda yaklaşık iki bin kişiyle şantiye alanına gelindi. O kadar insan karşısında ne yapacağını şaşırarak Çevik Kuvvet ekipleri uzun bir süre barikat kurmaya başlayan gençleri seyretti ve sonrasında dağılmaları için uyarı yaptı. Bir 15 dakikalık bekleyişin ardından polis olanca gücüyle kitleye saldırmaya başladı. Birkaç saat devam eden çatışmalar daha sonrasında A4 kapısında devam etti.

Henüz ODTÜ'de çatışmalar sürerken aynı gece Tuzluçayır Mahallesi'nde bir Gülen-Doğan asimilasyon projesi olan Cami-Cemevi inşaatını engellemek isteyen Tuzluçayır halkına polis saldırıya başladı ve devamında ertesi gün de gece geç saatlere kadar süren çatışmalarda birçok insan plastik mermilerle ve gaz bombalarıyla yaralandı. Yüzüncü Yıl halkından yeterli kadar öfkesini çıkaramamış olan polis sert bir şekilde saldırısına devam etti. Aynı akşam sokaklara dökülen Dikmen halkı da saatler boyunca polisle çatıştı.

Gökçek Yolun Yol Değil

Başlangıcı ODTÜ yaptı dedik ama aslında bütün bunlar ne sadece ODTÜ'lü hocalar tarafından 20 sene öncesinden çizilen ODTÜ'den geçecek yol projesi meselesi, ne de basit bir "yolsuzluk". Medyada sürekli yaratılmaya çalışılan ODTÜ'lü marjinaler değillerdi bu kadar gürültüyü koparan.

"ODTÜ, 100.Yıl ve Çiğdem'den geçecek otoyolu istemiyoruz. Çünkü bu yol ODTÜ arazisinde en az 3 bin ağacın katliamı demek. Bu yol mahallemizi orta yerinden ayıran bir duvar demek. Bu yol Melih Gökçek'in ODTÜ ormanlarına girişinin ilk basamağı demek. Bu yolun yapılması peşinden kentsel dönüşüm baskısının gelmesi ve mahallemizden sürülmemiz demek. Bu yol balkonumuzda günde 40 bin aracın geçmesi demek." diyor 100.Yıl İnsiyatifi.

İ.Melih Gökçek'in çılgınlıklarına katlanan halk için bu yolsuzluk bardağı taşırın son damla oldu. Bunun anlamı şudur: bu kadar gürültüyü koparan türbanlı öğrencileri okuldan atmaya çalışan, yurtlarında öğrencileri fuhuşa zorlayan yada çocuk düşürten ODTÜ öğrencileri değildir. O yol başta olmak üzere yaşam alanlarına dokunulmasına hatta ötesinde yaşam alanlarından kovulmalarına çıkan her "YOL"a karşı mücadele eden 100.Yıl ve Çiğdem Mahallesi sakinleridir, esnafıdır, çalışandır, emekçisidir, öğrencisidir. Aylardır mücadele eden çoğu tatilde olan öğrenciler değil, aksine orada yıllardır yaşayan ve yaşama-ya devam edecek olan mahalle halkıdır.

Bu Daha Okulların Açılmamış Hali

Haziran Ayaklanması tüm illere Taksim'den, Gezi Parkı'ndan yayılmıştı ama ayaklanmanın öğrencilerin final dönemine denk gelmesi öğrenciler için talihsizlikti. Bütün yaz boyunca Eylül'ün gelmesi boşuna beklenmedi. Asıl bu nedenle, hükümetin Eylül korkusunu haksız çıkarmamak belki de en çok ODTÜ'nün hakkıydı. Evet, öğrencilerden, ODTÜ'lülerden, ODTÜ'den korkuyorlar.

Korkmakta da hakları var. Çünkü bu sorun her ne kadar sadece ODTÜ'nün sorunu olmasa da ülke genelinde ODTÜ isminin duyulması bile insanları sokağa dökmeye yetiyor. "Biz her şeyin en iyisini biliriz" diyenler en çok da bunu bilirler. Bilenleri yanıltmak adetimiz değildir. Yeni Haziranlar için, ODTÜ'den Yüzüncü Yıl'a, Tuzluçayır'dan Dikmen'e tüm Ankara Halkı isyanı büyültmeye, Haziran ruhuyla herkesi sokaklara çağırıyor.

Ankara/ Devrimci Öğrenci Birliği

DEVİRİM GÜNCEL SOS

31 Mayıs'ta başlayan halk ayaklanması tüm coşkusuyla devam ediyor ve okulların açılmasıyla yeni bir hız kazanacağı da belli. Gelişmeler bu doğrultuda. Ağustos'la birlikte sokaktaki kitle hareketi biraz zayıflamış, ayaklanma park forumlarıyla birlikte sürmüş olsa da, ODTÜ'deki yol yapım çalışmaları sokakları yeniden hareketlendirdi. Ardından Tuzluçayır'da yapılmak istenen ve Alevi emekçilerin asimilasyonunu amaçlayan Cami- Cemevi projesi, buna karşı halkın isyanı ve polisin sert saldırısı sokaktaki mücadeleyi bir üst boyuta sıçrattı. 31 Mayıs ayaklanmasının en görkemli eylemliklerini gerçekleştiren iller yine devasa eylemler gerçekleştirdiler ve Antakya'da yaşanan çatışmalarda Ahmet Atakan adlı bir eylemci öldürüldü. Bu artık son noktaydı ve günlerce sokaklar çatışmalardan geçilmedi. Hükümet ise olayların arkasındaki gerçeği gizlemeye çalışarak yine demogoji yaptı ve tabi ki halkı kandıramadı. Herkes Ahmet Atakan'ın ve diğer ölümsüzleşenlerin sorumlusunun bu hükümet ve faşizm olduğunu biliyor.

Ama tüm bu yaşananlar hangi gerçeklere işaret ediyor ve bizler bundan nasıl sonuçlar çıkarmalıyız? Bizleri nasıl bir mücadele bekliyor? Gençliğin önündeki sorumluluklar nelerdir?

Ayaklanma Devam Ediyor!

ODTÜ olayları ile başlayan süreç esasında 31 Mayıs'ta başlayan ayaklanmanın devamıydı. Yani bundan sonraki her toplumsal olayda, grevde ya da öğrenci eylemlerinde 31 Mayıs ayaklanmasının etkisini göreceğiz ve bu etkinin sonuçlarıyla değerlendireceğiz. Çünkü

sokakta yaratılan çok güçlü bir dayanışma ve devrimci eylem birikiminin bundan sonrasını etkilememesi düşünülemez. Yeni Evre'nin devrimlerinde süreç uzun bir zaman dilimine yayılıyor ve çeşitli vesilelerle ortaya çıkan kitleler devrimci mücadelenin güzel örneklerini yaratıyor.

Sonuç olarak 31 Mayıs'ta başlayan ayaklanma çeşitli biçimlerde ve düzeylerde devam ediyor. Ayaklanma dönemlerinin özelliğidir. Bir yerde olan hemen diğer bölgelerde etkisini gösteriyor. Sadece merdivenlerin boyanması eyleminin bile yayılma hızına bakılsa bunu görmek mümkündür.

Ayaklanma devam ediyor ama bu gençliğimize ve gençliğin öncülerine büyük sorumluluklar yüklüyor. Zira ayaklanmanın daha ileriye sıçraması ve faşizmi ezecek bir politik devrim aşamasına gelmesi bizlerin göstereceği çaba, cüret ve esnekliğe bağlı... Şu anda yaşadığımız dönem 1917 Şubat'ından sonra Bolşeviklerin yaşadığı sürece benzetilse hata yapılmaz sanıyoruz. Bu ara dönemde başarılı bir örgütlenmenin ve güçlü bir yapılanmanın ortaya çıkarılması; geniş kitleler nezdinde ayaklanmanın politik hedeflerinin net biçimde belirlenmesi; kitlelerin sokaklarda ortaya çıkardığı doğal örgütlenmelerin iktidar organları haline getirilmesi ve kitlelerin faşizme karşı aktif örgütlenmelerinin sağlanması çok önemlidir.

Ne Yapmalı?

Her şey 31 Mayıs ayaklanmasının hücrelerinde gizli. Her şey 31 Mayıs ayaklanmasının doğru değerlendirilmesine ve buna uygun bir pratikte gizli...

Bizler Denizlerin yoldaşlarıyız. Onlar bugün için idamlara yürüdüler. Bizler Sinanların yoldaşlarıyız, onlar bugünler için Nurhaklarda katledildiler. Koşullar bizden yana ve belki de her şey "hadi yapalım şu işi" diyecek cesur gençlere bağlı. Koşullar bizden yana çünkü devrim güncel ve sosyalizm güçlüdür!

SYALİZM GÜÇLÜDÜR!

Şimdi devrim deneyimlerini ve romanlarını bugünün ayaklanmacıları gözüyle okuma zamanı. Ve çıkartılan dersleri korkmadan, hata yapma endişesi duymadan hayata geçirme dönemi. Devrimci gençliğimiz; faşizmi ezmek ve yaşadığımız acılara son vermek bugün bizim elimizde! Çünkü bizler neler yapabileceğimizi gösterdik. Zengin devrimci birikimimiz ve kazandığımız tecrübe; bizlere yol gösterecektir.

1) Öncelikle devrimci gençliğimiz hazır bir reçete beklememelidir. Bu en büyük hata olur. Kitlelerin yaratıcılığına güvenmeli ve bizlerin de kitlelerin bir parçası olduğumuzu unutmamalıdır.

2) Kitlelerin faşizme karşı olan öfkesi ve onunla mücadele etme isteği gözle görülür düzeyde. Korku duvarları 31 Mayıs'ta yıkıldı. Şimdi bizlerin yıllardır bahsettiği gençliğin anti-faşist örgütlenmesinin gerçekleştirilmesi zamanıdır. Zira sokakta zaten böylesi bir birliktelik var. Fakat ona çeki düzen vermeli ve daha örgütlü bir mücadeleyi organize etmeliyiz. Üniversitelerde bunu örgütlemenin koşulları her zamankinden daha fazla mümkündür. Polislerin üniversitelere getirilmesi (dahası bunun yasallaşması çünkü üniversitelerde polis her zaman vardı) ve bunun üzerinden gerçekleşecek birliktelikler mutlaka anti-faşist birliktelikler haline gelmeli ve faşizmin ezilmesini hedeflemelidir.

3) Devrimci hareketin bir bütün olarak günlük pratiklerinin ne kadar önemli olduğu 31 Mayıs ayaklanmasında görüldü. Şimdi çok daha fazla ve yoğunlaşmış olarak günlük pratiğimize önem vermeli, buralarda küçük de olsa başarılar kazanmalıyız. Sonucu belirleyecek

olan çalışma budur.

4) Milyonlar sokaklara döküldüğünde onlara yol gösterecek, düşmanları karşısında mücadelede motive edecek ve olması gerektiği anda "ileri" diyebilecek yetkin ajitatörlere ihtiyacımız var. İçi boş sözler değil mücadelenin anlamını ve ihtiyacını ifade edecek ajitasyonlar ayaklanmış kitlelere doğru hedefleri gösterecektir...

5) Savaş hala kapımızda bekliyor. Faşizm henüz sıcak savaşa girecek çılgınlığı göstermedi ama Suriye'deki kimyasal saldırının ardında paralı askerlerin ve onların en büyük destekçilerinden AKP'nin olduğunu düşünürsek; yaşananları iktidarı kaybetme aşamasına geldiklerinde burjuvazinin hangi çılgınlıkları yapabileceklerine bir işaret olarak algılamak gerek. Bu nedenle savaş karşıtı etkin bir faaliyet ve örgütlenme gençliğin gündeminde her zaman olmalıdır.

6) Son derece yaygın ilişkilerin kurulması sık sık bu sayfalarda vurgulandı. Ama bu kez şöyle diyebiliriz. Devrimi örgütlemek isteyen daha yaygın bir ilişki ağını kurmaktan ve bunu iktidar savaşının bir parçası olarak örgütlemekten başka çaresi yoktur.

7) Bizler Denizlerin yoldaşlarıyız. Onlar bugün için idamlara yürüdüler. Bizler Sinanların yoldaşlarıyız, onlar bugünler için Nurhaklarda katledildiler. Koşullar bizden yana ve belki de her şey "hadi yapalım şu işi" diyecek cesur gençlere bağlı. Koşullar bizden yana çünkü devrim güncel ve sosyalizm güçlüdür!

Şu anda yaşadığımız dönem 1917 Şubat'ından sonra Bolşeviklerin yaşadığı sürece benzetilse hata yapılmaz sanıyoruz. Bu ara dönemde başarılı bir örgütlenmenin ve güçlü bir yapılanmanın ortaya çıkarılması; geniş kitleler nezdinde ayaklanmanın politik hedeflerinin net biçimde belirlenmesi; kitlelerin sokaklarda ortaya çıkardığı doğal örgütlenmelerin iktidar organları haline getirilmesi ve kitlelerin faşizme karşı aktif örgütlenmelerinin sağlanması çok önemlidir.

YENİCE'DE FESTİVAL

31 Ağustos-1 Eylül günlerinde Mersin'e bağlı Yenice belediyesinde, Yenice Gençlik Oluşumu'nun (YGO) yoğun emekleri ile bir festival düzenlendi.

Festival programı geleceğin çapulcuları olan Çocuk Korosu ile başladı. Miniklerin ardından Yenice'nin yerel gruplarından Grup Yenicem sahne aldı. Ali İsmail için okunan Mağusa Limanı Türküsü büyük beğeni topladı. Sıtkı Baba Cemevi Semah Grubu barışa semaha durdu.

Ardından yeni zamanlara yeni ezgiler getiren, evrenin türküsünü tencere ve tavalarıyla dillendiren Çapulcular Orkestrası, Elllerinde Kazanlar Elllerinde Güğümler Türküsü ile girdiler sahneye. Neşeleri ile festivale çok güzel bir renk kattılar. Modern dans grubunun gösterimi ve havai fişek gösterisi de gerçekleşti.

Ve yazın son günü ve artık son saatlerinde Adım Deniz dedikleri için yargılanmalarına rağmen halen inatla ve Haziran ayaklanmasının coşkusuyla Adım Deniz demeye ve sosyalizm için söz vermeye devam eden Emeğe Ezgi sahne aldı. Adım Deniz marşı okunurken YGO "Adım Deniz, Adım Hüseyin Adım Yusuf" yazılı dövizlerle Emeğe Ezgiyi selamladılar. Gençlerin ilgisi ve coşkusu yoğundu.

Geceyi Nazım Hikmet'in Hoşçakalın Dostlarım şiiri ile sonlandırdılar.

1 Eylül günü sabahın erken saatlerinden YGO Ataol Bahremoğlu ve Recep İhsan Eliaçık katılımcılarının olduğu Gezi direnişi ve Barış süreci başlıklı panelin gerçekleşeceği İnönü- Churchill Barış Parkını Gezi parkına dönüştürmek için çalışmalarına başladı. Haziran ayaklanmasından fotoğrafların sergisi yapıldı. Ölümsüzleşenlerin fotoğrafları asıldı. Öne çıkan pankartlar hazırlandı ve asıldı. Devrim market yapıldı. Devrimci tutsakların adreslerinin yazılı olduğu zarflar hazırlandı.

Saat 14.00'de çocukların el basması ile Rojava'da katledilen çocukları selamlamak için yaptığı "Çocuğun Yüreğidir Barış" yazılı bir pankartın öncülük ettiği bir barış yürüyüşü gerçekleşti. Ve panelin yapılacağı Gezi Parkına geçildi. Panelin ardından festival alanına geçildi. Program içerisinde Grup Yenice yolları, Semah ve Ataol Bahremoğlu ve Haluk Çetin'in şiir ve müzik dinletisi ve ardından Onur Akın konseri vardı.

Ayışığı Sanat Merkezi olarak iki gün boyunca standımızla festivalin içerisinde yer aldık.

GEZİ TUTSAKLARINA MEKTUP ATMAK İÇİN ADRESLER

TUTSAKLARIMIZI YALNIZ BIRAKMAYALIM!

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Cezaevi

Dinçer Ergün, Erdal Demirhan, Alp Altınörs, Ali Karaçay, Ali Sönmez Kayar, Emrah Görtaş, Erhan Baybekman, Hasan Tunç, Hüseyin Şahin, Mustafa Diren Saygılı, Salih Coşar, Sercan Genç ve Ümit Yetik, Boran Atıcı, Ali Haydar Akdeniz, Ersin Topçu, Mustafa Keskin, Anıl Çalışkan, Doğuberk Dolay, Aziz Aydoğdu

Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi

Çiçek Otlu, Goncagül Telek, Ümran Yurdayol

Ankara Sincan 1 No'lu F Tipi Cezaevi

Erdal Kozan, Ali Yılmaz, Mazlum Demir.

İzmir 1 No'lu Kırıklar F Tipi Cezaevi PK/60 Şirinyer / Buca

Ali Hüseyin Ahirci, Vedat Yener, İbrahim Kaya, Kubilay İyit, Hakan Polat, Ozan Adıyaman, Erhan İnal, İzzet Uysal, Akgün Irgat, Çağlar Korkut, Cem Barış, Çakıl Sait Özdemir, Sercan Üstündaş, Süleyman Göksel Yerdut, Mehmet Polat, Görkem Özer, Müslüm Güvendir, Miraç Vayış, Ulaş Arslan, Mehmet Barışcan Yalçın, Orhan Yıldız, Görüş Atıcı, Yasin Sünger, Soner İnanç, Serdar Gür, Mehmet Yunus Kızıltaş, Erol Özdemir, Hüseyin Gülbitti, Abdullah Yüksel

İzmir 2 No'lu Kırıklar F Tipi Cezaevi PK/60 Şirinyer / Buca

Vedat Biçici, Atilla Dalkılıç, Hicri Serviler, Faruk Erdoğan, Hüseyin Kaya.

Şakran Kapalı Kadın Cezaevi Aliğa/İzmir

Gizem Türkmen, Pınar Türk, Elif Kaya, Burcu Koçlu, Esra Ayyıldız, Kezban Doğan

Erzurum H Tipi Cezaevi

Çetin Kirsiz, Can Koçak, Dağlar Delen, Mukamet Çelik, Özgün Kaya, Özcan Kaya, Ali Sağlık

Edirne F Tipi Cezaevi

Sıtkı Güngör, Okan Danacı, Ergün Üzüm, Çağrı Aydoğan, Mehmet Kara, Emre Kaya, İmran Aydın, Şahin Yeşilirmak, Ulaş Bayraktaroğlu, Emek Ulaş Suna, Doğukan Oci, Ceyhun Dönmez, Furkan Tombul

Kürkcüler F Tipi Cezaevi /ADANA

Mahmut Yiğit, Murat Akıncı, Hasan Tatlı, Ahmet Cem Demir, Hakan Karaca, Ozan Çakır, Mehmet Ayan, Diren Taşkiran, Mert Kaya, Ali Şahin Çayır, Ozan Uğur Taş, Mithatcan Türektan, Mahmut Durkal, Devran Çağlar, Yasin Yiğitdöl, Cihan Çelik, Özgür Aslanyürek, Mustafa Kemal Ersöz, Namık Kemal Ersöz, Hakan Güngör.

Karataş Cezaevi/ ADANA

Sevinç Dok, Sinem Badem, Büşra Toprak, Diren Taşkiran, Elif Çimen

Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi

Kenan Küçük, Ahmet Elma, Önder Ergen, Behzat Doğan.

Bursa (Cezaevleri Bilinmiyor)

Mustafa Çiloğlu, Tuncel Ayaz, Yalçın Doğru, Teoman Kankılıç, Galip Kulak, Mehmet Taş, Şengül Ünal, Emel Yeşilirmak

(Adresler Gezi Tutsaklarıyla Dayanışma Ağından alınmıştır)

Zindanlardan Mektup Var

Basın emekçileri dostlarıma,

Kürkcüler F Tipi Cezaevinden göndermeye çalıştığım mektuplar elinize ulaşamadı. Cezaevinin mektup okuma komisyonu keyfi bir biçimde mektuplara el koydu. Sadece size değil, arkadaşlarıma, aileme gönderdiğim mektuplara da el konuldu. Ve "U-YAP" denilen dosyaya işlendi "sakıncalı mektup" olarak. Selam niteliğinde olan mektuplarımıza "örgüt üyelerinin yazışması, devlet kurumlarını tehlikeye sokma ve hedef gösterme vb" asılsız suçlamalar yapılarak el konuluyor. Sizin de bildiğiniz gibi 1 ayı aşkın süredir burada tutuklu bulunuyoruz. Haziran ayaklanması ülkenin 80 iline yayılmış ve günlerce sokak savaşları yaşanmıştır. Birçok arkadaşımız yaralanmış, hayatını kaybetmiştir. Bizler Antakya ayaklanmasına, emekçi kitlelerin sokak sokak çatışmasına tanık olduğumuz ve orada bulunduğumuz gerekçesiyle sabah operasyonu ile evlerimizden alındık... Aslında on binlerce insanın katıldığı ayaklanmanın sadece birkaç devrimci dernek ve kuruluş tarafından yapılmadığını, bunun bir halk ayaklanması olduğunu onlar da biliyor... Devrimci kurumlara, derneklere, halka yapılan bu gözdağı ve tutuklamalar ile asıl amaç ayağa kalkan kitleleri sindirip, korkutup, baskı kurmaktır. Çünkü ayağa kalkan kitleler devleti, hükümeti temellerinden sarsıp, tarihin çöplüğüne göndermek niyetindeydi. Ve bugün hâlâ öyle...

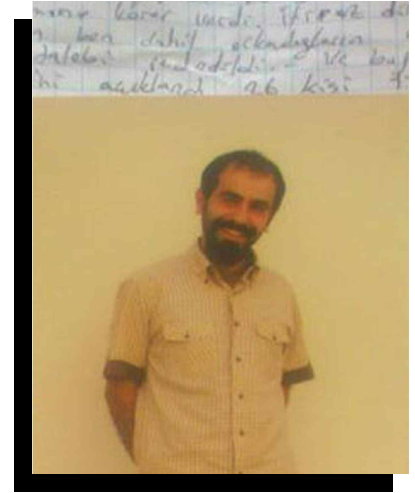
Böyle bir durumda devlet ve sermaye sınıfı ne yapacağını derdinde, tüm burjuva sınıfların yaptığını aynısını tekrar edecekler "SAVAŞ"...

Savaş kapitalistlerin tek ümidi... Tarihlerinin hepsine bakalım emekçi sınıfın ayağa kalktığı dönemde savaş çıkırtkanlığı yapıp, savaş çıkarılmıştır. Onlar, bu ayaklanmaları ise devrimi yenebilmek için, yönünü değiştirebilmek için, savaş onların tek yoludur. Çünkü savaşta şoven, milliyetçi duyguları enjekte ederler...

Şimdilik kısa bir değerlendirme yapmak istedim. Ve bizim sürecimiz ile ilgili biraz bilgi aktarmak istiyorum. Ara mahkememiz yapıldı ve savcı tutuklu yargılamanın devamına karar verdi. İtiraz dilekçeleri ve üniversiteyi kazanan ben dahil diğer arkadaşların adli kontrol ile yargılanması talebi reddedildi. Ve bugün 03.09.2013 ilk mahkeme tarihi açıklandı. 26 kişi 11 Kasım 2013 09:30'da Ağır Ceza Mahkemesinde davamız görülecek...

Ama biz tüm baskılara, sürgünlere rağmen eylemlerimizi sürdürüyor ve kavgayı buradan devam ettiriyoruz. Her gece saat 21.00'da eylemimiz sürüyor ve buradan dışarıdaki eylemcilere sesimizin onların sesinin yanından ayrılmadığını haykırıyoruz. Daima bu sloganları haykırıyoruz "Her Yer Taksim Her Yer Direniş"...

Özgür Aslanyürek
Kürkcüler F Tipi Cezaevi C- 96 ADANA

Uykumuzdan Uyandık

Merhaba dostlar size bir eylem deneyimimi ve çıkardığım dersleri anlatayım. Ayaklanmada yitirdiğimiz yoldaşımız Abdullah Cömert'i anmak ve katledilişini protesto etmek için okula gideceğimiz gün herkes protesto amaçlı siyah giyindi.

Bu protesto ne daha önce konuşuldu ne de bir çalışması yapıldı. Sadece bir gün önceden internet üzerinden bunun çağrıları yapıldı ve diğer gün sabah bunun verimini aldık, çağrıyı gören herkes siyah giyinmişti. Aynı gün okulu boykot edip birçok liseden katılan arkadaşımızla bir eylem düzenledik.

Eylemden birkaç saat önce ne yapacağımızı belirledik; ama pratiğin kendisi bir başka oluyormuş gerçekten de bunu anladık. Bu eylemi yaymak için okulda sadece birkaç saatlik bir çalışma yaptık ve herkesi belli bir toplanma yerine çağırdık.

Saatler toplanma saatini gösterdiğinde yüzlerce kişi toplanmıştı bile. Ne yapacağımızı konuşmuştuk diyorum ama iş tabi biraz farklı oluyor, çünkü ilk defa inisiyatif alıp eylem koyuyorsunuz ve kimse size ne yapacağımızı söylemiyor. Ama bu harika bir deneyimdi, çünkü çok heyecanlıydık ve gerçekten de bir şeyler yapmak istiyorduk.

Toplanan yüzlerce kişiyi korteje sokmak zor oldu ama ayaklanmanın ruh haliyle işler hızlıca gelişti ve eylem başladı. Güzergah boyunca 'Hükümet İstifa, Tayyip İstifa', 'Katil Devlet Hesap Verecek', 'Her Yer Taksim Her Yer Direniş' gibi sloganlar atıldı.

Okuldan çarşıya yetiştiğimizde sayımız beş yüzü geçmişti. Eylemi bitirelim diyenler oldu ama diğerleri kararlılık göstererek halay çekmeye ve şarkı söylemeye başladı. Ondan sonra atılan sloganlarla eylemi sonlandırdık, ama eylem anında sivil polisler bize engel olmaya çalıştı, biz buna izin vermedik. Sonra dağılmadan okula dönük ve bunu değerlendirdik. Daha biz okula yetişmiştik ki sivil polisler okula bizden önce gelmiş ve müdür yardımcısına her şeyi abartarak ve tehditkar bir şekilde anlatmıştı.

Her şeye rağmen büyük bir deneyim yaşadık ve bu deneyimden büyük dersler çıkardık. Artık uykumuzdan uyandık, gelecek ellerimizde. Sevgiyle kalın

Antakya'dan bir DÖB'lü

ŞOVENİZMİN KABUKLARINI KIRDIK, ŞİMDİ KIRINTILARI TEMİZLEME ZAMANI

Merhaba arkadaşlar, ben bu yazıyı Antep'ten yazıyorum. Gezi eylemlerinde yaşadıklarımı eylemlere katılmayan, katılamayan arkadaşlarıma anlatıyordum. Sonrasında Genç Yoldaş Dergisi dağıtımcıları ile karşılaştım ve bu anılarımı dergiye yazabileceğimi söylediler. Şimdi attığım başlıkta yaşadığım olayı anlatayım: Gezi eylemlerine katıldığım ilk günlerde şu dikkatimi çekti -tabi bu her yerde aynıydı- her kesimden insan vardı. Türk ile Kürt'ü, Alevi ile Sünni'yi, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş'ı barındırıyordu. İçki yasasına karşı çıkıp da içkisini alıp gelen mi dersin, devletin ve hükümetin kadına yönelik politikalarına karşı çıkıp gelen mi dersin, AKP'ye karşı gelip de "Mustafa Kemal'in Askerleriyiz" sloganını atan mı dersin, dayanamayıp heykelin üstüne çıkan mı dersin; dersin de dersin yani...

Sonra, farklı mahallelerde eylemler yaptık. Bu mahallelerden bir tanesi de Düztepe Mahallesi'ydi. Mahallede eylem daha başlamadan eylemin başlayacağı yere CHP'li birkaç kişi geldi. Aralarından biri Türk bayrağının olup olmadığını sordu. Yanındaki bir işçi de "Evet evet Türk bayrağı olsa iyi olur" dedi.

Ben de "Türk bayrağının olmasına gerek yok. Çünkü Türk bayrağı Türk milletini simgeler. Oysa ki bu ayaklanma sadece Türk milletinin başlattığı, oluşturduğu bir ayaklanma değil, tüm halkların düzene karşı çıktığını gösteren bir ayaklanmadır" dedim. Arkadaşların elinde dövizler gördüm. CHP'liye dövizler taşıyacağımızı söyledim. Yanındaki işçi bu sefer de iyi olur" dedi. "Evet, evet bayrak taşımayalım, döviz taşıyalım" dedi. Sonrasında biraz daha konuşup CHP'li işçiye bayrak taşımanın gerek olmadığını ikna ettik.

Ayaklanmada Türk milletinin üstün olmadığını da kabul etti. Yani ondaki o şoven kısmı kırdık, kırıntıları kaldı. Ve şimdi o kırıntıları süpürme zamanı...

Antep'ten Genç Yoldaş Okuru bir Çapulcu

Merhaba Genç Yoldaş!

Birkaç hafta önce, gazete okuduğum bir haber ilgimi çekti. Bir kanaldaki ramazan programında “Hamile kadınlar sokağa çıkmamalı, göz zevkimizi bozuyorlar...” gibi bir şeyler söylendiğini anlatan bir haberdirdi bu.

Şaka gibi bir gerçeğin haberi idi bu.

Asıl şaşırdığım şey, bir erkeğin HAMİLE BİR KADINA bakarken bir sorunun olmaması ama bir kadının, hamile bir kadının, GÖZ ZEVKİNİ BOZDUĞU için sokağa çıkmamasının istenmesi.

Erkek egemen bir toplumda yaşıyoruz. Babanın soyadını alıyor, babanın istediği şekilde kimliğe sahip oluyoruz. Çoğumuz, “Kız kısmı, evinde oturup, çocuğuna bakar” anlayışı ile büyütülüyor, bazılarımız okula bile gönderilmiyoruz.

Tacize uğruyor üstelik bundan kendi suçumuzmuş gibi utanıyoruz. Utanmamız gerek çünkü. Taciz edenin değil, bizim utanmamız gerek. Karşı cins tarafından darp edildiğimizde “kocandır, babandır hem döver hem sever” söylemlerini işitiyoruz.

Ve bir gün hamile kadınlar, sokakta olan erkeklerin göz zevkini bozuyor suçlaması ile karşı karşıya kalıyoruz. Bizden istenilen şey, hamile olduğumuz süre içerisinde, zorunlu olmadığımız sürece dışarıya çıkmamız. Üstelik diyanet işleri adımıza karar veriyor.

“Hastaneye gidiyorsa, günah değil” diyor neredeyse.

Ama kimse düşünmüyor. HAMİLE BİR KADIN’IN sokakta gezmesi ‘caiz’ değil; bir erkeğin, sokakta gezen, HAMİLE BİR KADIN’A bakması ‘caiz.’

Dini açıdan, kadınların erkekleri tahrik etmemesi için örtünmesi gerekirken, açık olan her bir saç teli için günaha girerken; bir erkeğin, bir kadına bakması –kapalı veya açık- hiçbir günaha tabi tutulmuyor, üstelik ‘güzele bakmak sevaptır’ diye sevaba giriyorlar.

Din, dil, ırk, mezhep ve cinsiyet ayrımı olmaksızın yaşadığımız söylenen bu ülkede, Ermenilere, Kürtlere, Alevilere ve kadınlara karşı olan rencide edici girişimleri görüyoruz hepimiz.

Binlerce insanı asimile etme girişimini az- çok biliyor, yakın bir zaman içerisinde Alevilere ve Kürtlere edilen hakaretleri çoğumuz hatırlıyoruz. Ermenilere karşı ‘devlet büyüklerimizin’ görüşlerinin de az-çok farkındayız.

Kadınlar mı? Onlar için sadece sokağa çıkmak yeterli. Hamileyse “görüntü kirliliği”, mini etekliyse “o yolun yolcusu”, güzelse “Sevap işliyoruz! Güzele bakmak sevaptır.”

Sadece kadınsa...

Özgür bir ülkede yaşıyor-muşuz.

Din, dil, ırk, mezhep ve cinsiyet ayrımı olmaksızın.

Antep’ten SBS’li bir Genç Yoldaş Okuru

KADINLAR SOKAKLARA, EYLEM ALANLARINA NASIL BAKIYOR?

“Çünkü baktığımızda ezilenin de ezileni biziz. Ben fabrika işçisiyim diyelim, orada eşimle ya da ağabeyimle birlikte sömürülüyoruz. Ama benim sömürüm bununla da bitmiyor. Eve geldiğimde ev işleri üstümde, dışarı çıkmak istediğimde ‘Nereye’ sorusu ensemdedir! Gece geç saatte çıkamıyorum, güvenli değil; karanlıkta suçlar daha kolay gizleniyor çünkü. Diyelim ki arkadaşlarımla çıkacağımı yani güvenlik duvarı daha yüksek; bu kez de eve hesap vermem gerekiyor. Beynim bedenimin ve yüreğimin yapacaklarına karar veriyor ama benim bunu sürekli birilerine onaylatmam gerekiyor. Devletin bu konudaki söyledikleri de ortada. Başbakanı ‘vatandaşın’ uçkurunun derdine düşmüş! Biri ‘vajina sözünden utanır. Sokaklara çıkmayalım da üç çocuk mu yapalım?’”

“Hamileyim ve gayet terbiyeliyim; terbiyemin gerektirdiği gibi de haksızlıklara baş eğmiyorum. Bu yüzden sokakta olmaliyim!”

“Ben devletçi bir kadındım açıkçası. Şiddete varan eylemleri çok sorguladım. İnsanların sorunlarını en son ihtimalle yargı yoluyla çözmelerini uygun görürdüm. Sonra mahkemeler bana gösterdi ki adaletin terazisi bozulmuş; mağdurlar, haklılar, haksızlar hep keyfi belirlenir olmuş. Çocuklar kendilerine zorla tecavüz ettirmişler, gençler dörder beşer örgüte birden üye olmuşlar, kadınlar dayağı, tecavüzü hak etmişler. Mahkemeler böyle uygun görmüş. Anladım ki meclistir, mahkemedir, adalet hak hukuktur; hepsi yalan; bizim bu devlet de yalancının ustasıdır. Devlet ve hükümet bana başka seçenek bırakmadı, ben de sokaklara çıkıp canıma yettiğini ve artık bunlara göz yummayacağımı haykırdım.”

“En az üç çocuk, tecavüze uğrayan doğursun devlet bakar, tecavüze uğrayan kadının bebeği niye ölsün, kadın ölsün, hamilelerin dışarıda gezmesi terbiyesizliktir politikalarına karşı, kadının cinsel obje olmadığını haykırmak ve devletin zulmüyle birlikte gelen bütün acıları yüreğimin en içinde hissettiğim için buradayım.”

“Sokaklarda özgürlüğü tattım! Ve soruyu ben size soruyorum: Neden evde olayım ki?”

“‘Açık giyinmenin’ ‘Bana tecavüz et’ demek olmadığını herkes bilsin diye, bedenimin tahrik edici ‘unsur’ olmadığını herkes bilsin diye sokaklardayım. Ama beni sokaklara çeken bunun kadar güçlü bir şey de tüm dünyadaki kadınların yaşadığı acılar.”

“Hep sokaklardan yana oldum zaten. Ama buradan başbakana teşekkür etmek istiyorum; 20 yıllık ömrümde böyle görkemli bir şey daha görmedim. Bu görkemi bize başbakan sağladı, biz çapulcuları birleştirdi ve sonuç: Biz ayaklanmasını da iyi biliriz!”

“Bize yıllardır yaptıkları yetti artık. Değiştirmek istiyorum ve buradaki birçok insanın da bu umut ve amaçla burada olduğunu görüyorum. Başaracağız!”

“Artık korkmuyorum, eylem candır bunu fark ettim. Bundan sonra daima sokaklarda olacağım.”

“Lisedeki bir öğretmenimin (Devrim Hoca) deyimiyle söylersem, 4K kuralından kaynaklı eylemlerdeyim. Sadece kadın açısından sorulmuş bir soru sanırım bu, ama kural bütünlüklü: Kürt, Kızılbaş, Kadın, Komünist”

Antep'ten Genç Yoldaş Okuru Bir Kadın

“NEDEN SEN DE ÇOK ERKEN GİTTİN AHMET”

Ahmet Atakan

13 Temmuz · 🌐

DİRENEN TÜM ANTAKYA HALKINA: BİZLERE KAPILARINI AÇAN ANNELERE, YÜZÜMÜZÜ SİLEN GENÇ KIZLARA, SU VEREN AMCALARA , BUGÜN TARİH YAZIYORSAK SİZLERİN SAYESİNDE YAZIYORUZ. TÜRKİYE BÖYLE DİRENİŞ GÖRMEDİ..!!! SON KEZ DİYORUZ BİZ DAHA BİŞEY YAPMADIK, BU SADECE BAŞLANGIÇ.....!!!!

Bir ateş daha düştü Antakya'nın kalbine. Şimdi bir başka ananın çılgınlıkları duyuluyor sokaklarda. Şimdi Armutlu sokaklarında Abdullah'tan sonra yeni bir kan izi var.

Dün gece ODTÜ eylemlerine destek, Cemevine dönük yapılan saldırı ve Abdullah'ın katillerinin bulunması için yapılan eylemde, Ahmet yoldaşımız da vardı. Görgü tanıklarının söylediğine göre gaz kapsülünün isabet etmesinden sonra yere düşen Ahmet Atakan, valinin açıklaması ile olmayan yedinci kattan düşerek hayatını kaybetmiş oldu. Adli Tıp raporu da o yönde hazırlandı. Ahmet vurulduktan sonra ambulansı arayan mahalleliye “çatışma bölgesine geçemiyoruz” denilmesine rağmen basın, eylemcilerin ambulansa izin vermediği şeklinde yalan haberler yansıttı. Yine bir katliam ve yine katiller aklanıyor. Bu da öfkeyi arttırıyor.

Bugün (10 Eylül) cenazeye katılmak isteyen herkes dün Ahmet'i katleden katillerin kurdukları barikatların yanından geçmek zorunda kaldı. Adana Adli Tiptan getirilen cenaze karşılanıp, Akdeniz Hastanesine götürüldü. 14.00 sularında hastaneden evlerine yine bir yürüyüşle götürüldü. Son hazırlıkların yapılmasının ardından Ahmet, “Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak”, “Ağlama Anne Evlatların Burada”, “Hepimiz Ahmet'iz”, “Devrim Şehitleri Ölümsüzdür”, “Katil Polis Hesap Verecek” sloganlarıyla son yolculuğuna uğurlandı.

Ali'nin ve Abdullah'ın aileleri de cenazeye katıldılar. Yürekları aynı acı ile yanan üç ana acılarını paylaştı. Ali'nin annesi “neden sen de çok erken gittin Ahmet. Artık anneler ağlamasın” diye haykırıyordu.

Kapısında savaş davulları çalan ve Reyhanlı katliamından sonra üç yiğidini toprağa veren Hatay halkının öfkesini şimdi ne dindirebilir? Verilecek hangi söz, hazırlanacak hangi demokrasi paketi, yapılacak hangi anayasa bu acıyı dindirebilir? O üç ananın çılgınlığını iştien hangi yürek, o üç fidanın yarım bırakmak zorunda kaldıkları yoldan yürümeden edebilir, o yolun sonunda bekleyen güzel günler için mücadele etmez?

Cenazeden sonra Uğur Mumcu'ya bir yürüyüş yapıldı, oradan merkeze geçmek isteyen kitleye polis yeniden saldırdı. Antakya halkı şimdi sokaklarda Ahmet için çarpışıyor. Daha önce Ali için, Abdullah için verdiği sözü şimdi Ahmet için veriyor: “Size Sözümüz Devrim Olacak!”

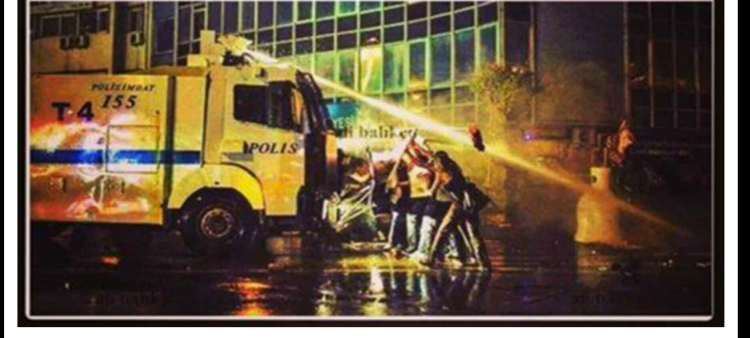
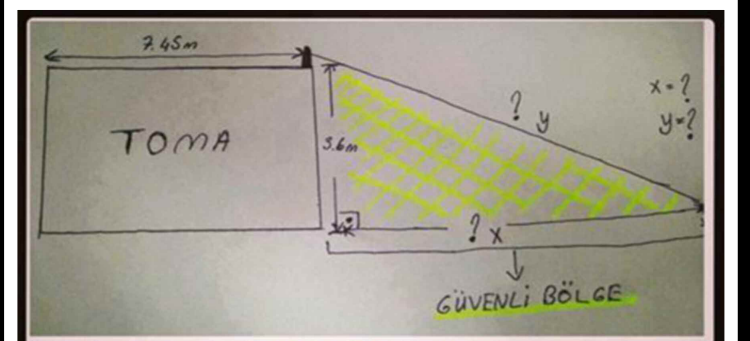
Antakya

Ayaklanma Yeniden

Ahmet Atakan'ın ölümünden sonra her yer yeniden savaş alanlarına döndü. Kısa bir dinlenmenin ardından, ODTÜ ve Tuzluca'daki eylemlerin üstüne birde bir yoldaşımızın katledilmesi savaşı yeniden körükledi... Başta İstanbul ve İstanbul'un hemen her mahallesinde emekçi halkımız evladını anmak ve hesabını sormak için sokaklardaydı. Yine Ankara, İzmir, Mersin, Adana, İzmit, Eskişehir, Bursa gibi yerlerde on binler halinde halk sokaklara çıkarak evladının yanında olduğunu gösterdi. Bu gelişmeler ayaklanmanın hal sürdüğünü ve gelişme eğiliminin devam ettiğini gösterdi. Bizler gençler olarak mücadelenin her aşamasında faşizmle diş diş bir mücadeleye girerek ve bundan vazgeçmeyerek onlara ve analarımıza verdiğimiz sözü tutacağız...

Delikanlım
İyi bak yıldızlara
onları belki bir daha
göremezsin
Belki bir daha
yıldızların ışığında
kollarını ufkular gibi açıp
gezemezsin
Delikanlım! N.HİKMET

**BÜTÜN LİSELİ ÖĞRENCİLERE
GENÇ İŞÇİLERE ÇAĞRIMIZDIR!
TAKSİM GEZİ RUHUNU LİSELERE TAŞIYALIM!**

Okulların Liselerin açılacağı ilk gün, Taksim Ayaklanmasında Ölümsüzleşen Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz, Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtaz ve Medeni Yıldırım'ı anmak; Emperyalizmin Suriye'yi ve tüm Ortadoğu'yu kan gölüne çevirecek savaşını istemediğimizi, bu savaşta savaşı çıkartanların yanında değil onların karşısında savaşaçağımızı göstermek, protesto etmek için **OKULUN İLK GÜNÜ SİYAH KIYAFETLERLE OKULA GİDİYORUZ!**

**"KORKAKSINIZ TİTRİYECEKSİNİZ
YIKILACKSINIZ"(HÜKÜMET)**

Ali İsmail Korkmaz'ın sözü bize yol gösterebilir!!!

Eyleme katılacak liseler;

Yüksel Kemal Behzatoğlu Anadolu Lisesi, Necmi Asfuroğlu Anadolu Lisesi, Yeşilpınar Mirioğlu Çok Programlı Lise, Selim Nevzat Şahin Anadolu Lisesi, Hüseyin Özbuğday Anadolu Lisesi, Harbiye Lisesi, Erol Bilecik Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi, Nimet Fahri Öksüz Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi, Hacı Ali Nurlu Lisesi

Facebook etkinlik sayfası adresi aşağıdadır...

www.facebook.com/events/421379924638639/?fref=ts

**FRAGMAN BİTTİ FİLM BAŞLIYOR,
LİSELİLER FORUMLARDA ÖRGÜTLENİYOR!**

Liselerde bize siyaseti yasakladılar. Sokaklar bizim, yasaklar sizin! Okullar açıldığı gün Ethem Sarısülük için, Abdullah Cömert için, Ali İsmail Korkmaz için, Mehmet Ayvalıtaz için, Medeni Yıldırım için, gözlerini kaybedenler için, yaralananlar için siyah giyinip saat 17.00'de Ethem Sarısülük (Çaldıran) Parkında **Liseli Forumunda** birleşiyoruz.

Ankara

Facebook üzerinden açılan etkinlik sayfasının adresi aşağıdadır.

"Korkma La Biziz Liseliler"

<https://www.facebook.com/events/607801435925227/?fref=ts>

**Gezi ruhunu
üniversitelere
taşımak için;**

FORUMLARDA BULUSUYORUZ!!

- Ankara Üniversitesi / Siyasal Bilgiler Fakültesi**
19 Eylül 2013 Pazartesi / Saat : 16.00 / Konferans Salonu
- Dokuz Eylül Üniversitesi / Eğitim Fakültesi**
30 Eylül 2013 Pazartesi / Saat : 16.00 / BEF Kantin Önü
- Dokuz Eylül Üniversitesi / Dokuz Çeşmeler Kampüsü**
30 Eylül 2013 Pazartesi / Saat : 16.00 / Koop Kafe Önü
- Ege Üniversitesi / Edebiyat Fakültesi**
30 Eylül 2013 Pazartesi / Saat : 16.00 / Edebiyat Fakültesi Önü
- ODTÜ / Fizik U3**
23 Eylül Pazartesi Saat: 18.00
- Antep Üniversitesi/Abdullah Cömert Meydanı**
23 Eylül Saat: 16:00
- Çukurova Üniversitesi**
23 Eylül Pazartesi Saat: 16.00 / R2 Alanı
- İstanbul Üniversitesi**
18 Eylül Çarşamba Saat: 14:00 / Merkez Kampüs
- Marmara İletişim**
16 Eylül Pazartesi 13.00 Kantin
- Mersin Üniversitesi**
16 Eylül Pazartesi Saat 16.00 Cumhuriyet Meydanı
- Üçüncü Yeditepe Forumu**
16 Eylül Pazartesi Saat 17:00
- Çamlık / Koç Üniversitesi**
18 Eylül Çarşamba 18:00 / Odeon Amfi Tiyatro

istanbul üniversitesi
forumu
ÖĞRENCİLER, AKADEMİSYENLER, ÇALIŞANLAR

18 Eylül ÇARŞAMBA
Beyazıt Merkez Kampüs
14.00

[Facebook.com/groups/ Üniversiteler Forumlarla Açılıyor](https://www.facebook.com/groups/Universiteler-Forumlarla-Açılıyor)

[facebook.com/yeditepeforum/](https://www.facebook.com/yeditepeforum/) [@yeditepeforum](https://twitter.com/yeditepeforum)